

Sygn. akt VIII C 581/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant: st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2021 roku w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 581/21

UZASADNIENIE

W dniu 7 czerwca 2021 roku powód – (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego K. Z. kwoty 893,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, jak również wnosił o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając powództwo powód wskazał, że poprzedniego wierzyciela

- (...) S.A. z siedzibą w S. i pozwanego łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, potwierdzona polisą nr (...) samochodu marki C. (...) o nr rej. (...). Na żądanie objęte niniejszym pozew składają się następujące kwoty: 794 zł tytułem należności za nieuiszczoną składkę ubezpieczenia i 99,04 zł tytułem odsetek naliczonych od dnia następnego po dacie wymagalności tj. od dnia 7 sierpnia 2018 roku do dnia 27 maja 2020 roku.

Powód nabył przedmiotową wierzytelność w drodze cesji zawartej z pierwotnym wierzycielem w dniu 19 grudnia 2019 roku. Strona pozwana nie uiściła należnych ubezpieczycielowi składek, zaś wezwanie do ich uregulowania pozostało bezskuteczne.

(pozew k. 8-10)

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 sierpnia 2021 roku K. Z. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany wskazał, że w dniu 27 czerwca 2018 roku dokonał sprzedaży pojazdu marki C. o nr rej. (...), zaś kupującemu została przekazana aktualna polisa (...) nr (...) w całości opłacona.

Polisa ta obejmowała okres od 6 sierpnia 2017 roku do 5 sierpnia 2018 roku. Pozwany oświadczył, że nie otrzymał wezwań do zapłaty składki ubezpieczenia ani informacji, iż polisa została przedłużona na kolejny rok. Dodatkowo zaznaczył, że składka w wysokości wskazanej przez powoda została błędnie wyliczona, bowiem nie obejmuje zniżek dotyczących ubezpieczenia OC jakie przysługują pozwanemu.

(odpowiedź na pozew k.46-47)

Na rozprawie w dniu 29 września 2021 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się, prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy.

(protokół rozprawy z dnia 29 września 2021 roku k. 55)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany był właścicielem pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...).

W dniu 27 czerwca 2018 roku pozwany K. Z. sprzedał przedmiotowy pojazd A. F., któremu wydał m.in. dokument policy OC.

(umowa sprzedaży k. 48, okoliczności bezsporne)

W dniu 23 lipca 2018 roku pierwotny wierzyciel (...) S.A. w S. wystawił Polisę (...) komunikacja (...), będącą wznowieniem polisy o numerze (...) - (...), zgodnie z którą ubezpieczyciel potwierdzał zawarcie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W polisie jako ubezpieczający i ubezpieczony wskazany został pozwany K. Z., zaś ubezpieczony pojazd to C. (...) o nr rej. (...). Przedmiotowy pojazd miał zostać objęty ochroną ubezpieczeniową w okresie od 14 lipca 2018 roku do 13 lipca 2019 roku. Wysokość składki, płatnej do dnia 5 sierpnia 2018 roku, została określona na kwotę 794 zł.

Dokument nie zawiera podpisu pozwanego.

W aktach brak jest zarówno potwierdzenia nadania jak i doręczenia przedmiotowej polisy pozwanemu. Brak jest również polisy (...) - (...), która stanowić miała podstawę wystawienia wznowionej polisy zapłaty, za którą powód dochodzi zapłaty przedmiotowym powództwem.

(kopia polisy k. 18)

W dniu 19 grudnia 2019 roku (...) S.A. w S. zawarło z powodem umowę przelewu wierzytelności, na mocy której powód nabył wierzytelności pieniężne szczegółowo określone w załączniku nr 1, w tym wierzytelność opisaną, jako przysługującą wobec pozwanego K.

Z.. W załączniku nr 1 do umowy przelewu wierzytelności wskazano, iż zadłużenie pozwanego wynika z polisy nr (...).

(umowa przelewu wierzytelności k. 25-29, oświadczenie o zapłacie ceny k. 30, załącznik nr 1 do umowy wierzytelności k. 35, okoliczności bezsporne)

W piśmie opatrzonym datą 23 stycznia 2020 roku, powód poinformował pozwanego o dokonanej cesji wierzytelności i wezwał do zapłaty kwoty 875,31 zł tytułem zadłużenia wynikającego z umowy ubezpieczenia potwierdzonej, jak wskazano w treści pisma, polisą nr (...), w terminie do dnia 2 lutego 2020 roku.

Powód nie przedłożył dowodu nadania przedmiotowego pisma ani dowodu jego doręczenia pozwanemu.

(wydruk wezwania k. 19-20)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlega oddaleniu.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego oraz przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia. Z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w art. 811 k.c., w razie wątpliwości umowę uważa

się za zawartą z chwilą doręczenia ubezpieczającemu dokumentu ubezpieczenia. (art. 809 k.c.).

Stosownie do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się (co do zasady) na okres 12 miesięcy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych... - na podstawie którego powód wywodził swoje roszczenie twierdząc, że w sprawie doszło do zawarcia kolejnej umowy OC pojazdu mechanicznego marki C. (...) o nr rej. (...) w okresie 14 lipca 2018 roku do 13 lipca 2019 roku - jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy stwierdzić, że w sprawie brak było podstaw do zastosowania wskazanego przepisu art. 28 ustawy i w konsekwencji uznania, że doszło do dorozumianego zawarcia umowy na kolejny okres. Podkreślić należy, że przedłużenie umowy dotyczy wyłącznie posiadacza pojazdu mechanicznego, zaś w przedmiotowej sprawie pozwany w dacie wystawienia spornej polisy tj. w dniu 23 lipca 2018 roku, nie był już jego posiadaczem, bowiem w dniu 27 czerwca 2018 roku dokonał sprzedaży przedmiotowego pojazdu na rzecz A.

F., co w sprawie nie było kwestionowane i było okolicznością bezsporną.

Sąd podziela natomiast w całej rozciągłości stanowisko pozwanego, że sporna umowa ubezpieczenia nie mogła być automatycznie wznowiona, skoro pozwany nie był już posiadaczem pojazdu w dacie automatycznego wznowienia, co przesądzało z kolei o tym, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za zapłatę składki ubezpieczeniowej.

Należy z całą stanowczością podkreślić, że tylko posiadacz pojazdu mechanicznego ma obowiązek wypowiedzenia umowy ubezpieczenia na jeden dzień przed upływem okresu na który umowa została zawarta, jeżeli nie chce jej kontynuować na zasadzie automatycznego wznowienia w trybie art. 28 ust. 1 ustawy. Przepis art. 28 ust. 1 ustawy wprost stanowi bowiem, że jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Skutki tzw. automatycznego wznowienia nie mogą zatem dotyczyć osoby nie będącej posiadaczem pojazdu, co wynika z literalnego brzmienia powyższego przepisu.

Podobnie obowiązki informowania ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu i danych osobowych nabywcy, a raczej niedopełnienie tych obowiązków informacyjnych przez zbywcę pojazdu, może rodzić negatywne skutki dla zbywcy w postaci ponoszenia obowiązku zapłaty składki ubezpieczeniowej za okres do dnia powiadomienia, ale oczywiście tylko w okresie w którym trwała i mogła trwać umowa ubezpieczenia. Umowa ta jednak nigdy sama się nie przedłuży wobec osoby, która nie jest już posiadaczem pojazdu, co wynika z art. 28 ust. 1 ustawy.

Nie powielając powyższych ustaleń faktycznych, stwierdzić należało, że do automatycznego wznowienia umowy ubezpieczenia dojść nie mogło w dniu 14 lipca 2018 roku, ze względu na to, że od dnia 27 czerwca 2018 roku pozwany nie był już posiadaczem pojazdu marki C. (...), stąd i wystawienie kolejnej polisy na okres od dnia 14 lipca 2018 roku do dnia 13 lipca 2019 roku było niedopuszczalne, bez pokrycia i nie może stanowić źródła jakichkolwiek roszczeń wobec pozwanego.

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że w art. 28 wskazanej ustawy nałożono na zakład ubezpieczeń szereg obowiązków, których powinien dochować w związku z przedłużaniem umowy ubezpieczenia. I tak, stosownie do art. 28 ust. 1 b nie później niż 14 dni przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do wysłania ubezpieczającemu informacji o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia. Informacja ta (art. 28 ust. 1c) powinna zawierać w szczególności:

- 1) określenie wysokości składki ubezpieczeniowej w przypadku, gdy dojdzie do zawarcia następnej umowy ubezpieczenia w trybie ust. 1;
- 2) pouczenie, że wysokość składki, o której mowa w pkt 1, może ulec zmianie, jeżeli po wysłaniu informacji przez zakład ubezpieczeń wyjdą na jaw okoliczności mające wpływ na wysokość składki, oraz wskazanie tych okoliczności;
- 3) pouczenie o prawie wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z ust. 1 oraz o formie, możliwym sposobie oraz terminie złożenia tego wypowiedzenia;
- 4) pouczenie o skutkach tego wypowiedzenia oraz o skutkach braku tego wypowiedzenia.

Przedmiotowa informacja, stosownie do art. 28 ust. 1 d, powinna być wysłana:

- 1) w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu środka komunikacji elektronicznej, jeżeli przy zawarciu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ubezpieczający wyraził zgodę na składanie mu oświadczeń w takiej postaci, lub
- 2) w formie pisemnej, w sposób umożliwiający niezwłoczne poinformowanie ubezpieczającego.

Po zawarciu umowy w trybie art. 28 ust. 1 ustawy, zakład ubezpieczeń jest obowiązany potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia – art. 28 ust. 1 a ustawy.

W sprawie pozwany nie wykazał, by zakład ubezpieczeń dopełnił wyżej wskazanych obowiązków jakie na niego nakłada ustawa w przypadku przedłużenia umowy zgodnie z treścią art. 28. Po pierwsze powód nie wykazał, że wysłał informację, o której mowa w art. 28 ust. 1 b ustawy, co powinno nastąpić w sposób umożliwiający niezwłoczne poinformowanie ubezpieczającego posiadacza. Oczywiście jest, że samo twierdzenie powoda o doręczeniu pozwanemu takowej informacji nie stanowi dowodu, tym bardziej, że pozwany wprost zaprzeczał powyższej okoliczności. Nadto nie ma żadnego dowodu potwierdzającego warunki na jakich doszło do jej przedłużenia i ustalenia stawki składki. W konsekwencji uznać należy, że powództwo nie jest udowodnione również, co do wysokości, nawet przy przyjęciu twierdzeń strony powodowej o przedłużeniu umowy ubezpieczenia, czego jednak Sąd nie przyjął, a co należy podkreślić.

Mając powyższe na względzie, Sąd oddalił powództwo w całości, orzekając jak w sentencji wyroku.